

Landsstýrissamráðingar fara nú fram

Formanskapurinn valdur

Hósmorgunin varð 'lögtings-
fundurin frá týsdegnum upp-
afturtíkin. Týsdagsfundurin var
slitin, av tí at ellisformaðurin
eftirlíkaði tjóðveldisflokkinum
at steðga við góðkenning av val
brøvum; hetta varð gjørt í sam-
band við kravið frá tjóðveldis-
flokkinum um ein eykating-
mann afturat.

Stóðan broyttist tó ikki, og
tey 29 valbróvini vórðu øll góð
tikin. Tjóðveldisflokkurin fær
nú sakarmál sitt fyri rættin 18.
desember, hvussu tað so fer at
taka seg upp.

Annars er vallógin feroyskt
sermál, og hevur tingið av-
gerðarrætt í spurningum hesi
lóg viðvíkjandi.

Jákup Fr. Øregaard varð
valdur til formann. Tá valið
um næstformann fór fram,
gjörði tjóðveldisflokkurin vart
við, at hann ikki vildi seta upp
skot fram um val av næstfor-
manni; tí bleiv lutakast millum
sambandið, ið hevði Johan
Poulsen til valevni, og fólka-
flokkinn, ið hevði Knút Wang til
næstformansvni. Sambandið
vann lutakastið.

Somuleiðis varð lutakast
millum somu flokkar til val av
2. skrivara millum Vilhelm
Nielsen og Jens Chr. Olsen;
sambandsflokkurin vann aftur
hesaferð, og varð Jens Chr. Ol-
sen valdur.

Jákup Lindenskov varð fyrsti
tingskrivari.

At tjóðveldisflokkurin ikki
tók lut í valinum, var í sam-
band við krav flokksins um
sjeýnda tingmannin.

Sum kunnugt er træta komin
í um útrokningarhættin til val
av eykatingmonnum. Tann
háttur, sum hevur verið brúkt-
ur síðan 1954, gevur bert tey
mandat, sum nú hava seti í
tinginum.

Næsti tingfundur er ikki
kunnugjodur til ásettan dag,
hetta er í samband við, at flokk
amir enn ikki eru vordnir samd
ir um landsstýrissamgongu.

Enn fyriliggur einki um, at
flokkar eru gingnir saman um
at skipa landsstýri; men nú
verður samráðst.

Seinast landsstýri varð skip-
að, tók tað drúga tíð. Tað eru
ongar reiðiligar samráðingar
flarnar fram, áðrenn tingið kom
saman, og tað kann tykjast
lógð, at heilur mánaður er far-
in, uttan at nakað er gjørt fyri
enn landsstýrið er sett, verður
einki mál tikið til viðgerðar —
og málini eru mong og týðandi.

sum krevja at verða viðgjord.

Tað man vera ilt at spáa um
úrslitið av samgongumøguleik-
unum. Vanliga hugsanin er, at
somu flokkar, sum skipaðu
landsstýrið síðst, fara í sam-
gongu aftur hesa ferð; men
møguleikar eru sjálvandi eisini
aðrar vegir. Umframt tosið um
»sjálfstýrisslandsstýrið« eru eis-
ini aðrar leiðir farandi. Valla
verður samgonga millum sam-
band og tjóðveldi — og tó,
sambandið hevur fyrr gloyp-
t loysingarflokk. Men so eru eis-
ini aðrir møguleikar — og helst
verða teir ymsu royndir, um
gamla samgongan ikki heldur
fram.

Tað kundi tað verið líkt til,
tí nú er liðið so long tíð frá
valdegnum.

Vanlukkutryggingarlógin broytt frá 1. jan 1963

SAMTYKTIN SUM FRÁFARNA TINGIÐ SAMTYKTI UM
BROYTING Í VANLUKKUTRYGGINGARLÓGINI TEKUR VIÐ
Á NYÁRI EITT GOTT STIG FRAM Á TIL BOTAN AV SOSI-
ALLÖGGÁVU OKKARA

Mikið hevur verið skrivað og
talað um vanlukkutryggingar-
lógina. Hon hevur eisini verið
sera tung at fáa fôrda ígjøg-
num. Langt og drúgt, til tíðir
trøytandi strev; men móti mál-
inum er nú komið eitt fitt stig
longur.

Broytingin er bert fyribils.
Ætlanin er at taka lógina, alla
sum hon er, til høvuðsrevisión,
og hetta er longu í verki, tí í
seinastu tingsetu varð samtykt
gjord, hvareftir øll vanluku-
tryggingarskipanin skal fôrast
fram til tíðarinnar krav; hetta
er ikki so hjá okkum í dag.

Tier broytingar, sum nú eru
gjordar, eru hesar:

1. Í øllum forom røkkur tryg-
gingin mynstraðan fiski-
og útróðramann, so leingi
hann er mynstraður.
2. Fiskimenn, sum fáa fulla
sjúkrahvíðbót frá Lonjav-
ingargrunni Skipsfiski-
manna, fáa ikki dagpening
fyri ta tíð, teir hava fingið
sjúkralon.

DREPANDI MJØRKI

Tað hevur verið reiðuliga til
baga í seinastu døgnum, at
mjørkin hevur lagt seg so tætt-
ur um meginpartin av Vestur-
europu.

Ferðslan er tarnað mikið, so
nógv, at ferðasambandið í heilt
nógvum forom hevur verið
steðgað. Ikki bert tað, men
ferðsluvanlukkurnar hava verið
nógvar, og fólk við vánaligari
heilsu hava fingið deyðamein.

Serliga ringt hevur verið í
Onglandi í London eru meira
enn 60 fólk deyð í tveir dagar
orsakað av, at mjørkin í ídnað-
arokjunum verður blandaður
við søti og øðrum skaðiligum
ðasti. Ringast er hetta fyri tey,
ið hava bronchitis.

Í stórum parti av Bretlandi

Er skifti í?

Sum kunnugt hava tjóðveldis-
menn — serliga »14. Sept« —
verið aftrandi við at fara uppí
felagsmarknaðin.

Javnaðarmenn, sambands-
menn, sjálfstýrismenn og fólka-
flokkurin hava hildið, at sum
landið lá, sluppu vit ikki uttan
um at fara uppí felagsmarknað-
in. Gjördu vit ikki tað, komu
vit av hugum tollmúrur at
typast inni við øllum okkara
fiskavörum — og hvat skuldu
vit tá liva av? Ein mogleiki
lá kanska hjá londunum eystan
jarntjaldið — men hann var ó-
vissur.

So sum mangir tjóðveldis-
menn nú málbera seg, særut,
sum teir hava somu støðu sum
hinir flokkarnir.

Er skiftið komið í hugsan og
stöðu tjóðveldisins?

Sterkast standa Føroyar, um
allir flokkar stóðu sum ein mað-
ur í felagsmarknaðar spurning-
inum.

Í fiskimarksspurninginum eru
allir flokkar samdir um:

12 míl út frá beinum linjum.

3. Dagpeningurin er galdandi
frá 15. degi aftan á at van-
lukka er hend.
4. Dagpeningahæddin er $\frac{3}{4}$
av daglonini hjá hinum
skadda, men ikki meira
enn hægst $\frac{2}{3}$ av daglonini
roknað eftir eini árslon upp
á 10.000 kr.
5. Sum árslon verður roknað
meðaltalið av inntøkuni
uttan frádrátt tey trý sein-
astu árin frammanundan
skaðatilburðin. Árslonin, so
Framh. á 2. s.

liggur hesin roykblandaði
mjørkin. Bretsku heilsumynd-
ugleikarnir hava biðið sjúkra-
húsin vera til reiðar at taka
í móti fólk, sum kemur í anda-
neyð av hesum mjørkaroyki.
Í Oslo er ferðslan sera nógv
tarnað. Førnebu flogvollarin er
stongdur, og á Olsofjørðinum
má ferðslan setast nógv niður,
og skipini sigla við heilt litlari
ferð.

FISKIVINNA

Gullfinnur II er farin til Grims-
by við 1000 kits. Hann selur mána
dagin.

Gullberg roygnir við Bjarnaoynda
Hann hevur 160 tons inni.

ALSING ANDERSEN

Í útvarpinum danska hoyrd-
ist nú um dagin tey hugstoyttu
boð, at aftur var ein av Føroya
bestu vinum deyður, fyrrver-
andi ministari Alsing Ander-
sen.

Fáur innan danska socialde-
mokratiið hevur havt størri
týðning fyri dansku arbeidar-
rørsluna enn Alsing Andersen,
sonur gamla socialdemokrat-
iska stríðsmannin Frederik An-
dersen.

Alsing var ein lærður maður.
Cand. mag. av 1917.

Hann kom við tað sama at
vera ein týðandi arbeidskraft
innan fyri tað vaksandi sosial-
demokratiið. Menn søgdu hann
vera krúnprinsin hjá Stauningi.
Hann var hansara høgna hond
og flokksins livandi leksikon, ið
á standandi fót visti at geva
svar á allar spurningar. Men
eftirmaður Staunings varð Hed-
toft. Alsing varð tó varafor-
maður flokksins.

Sum málkönur, søgukönur
og í øllum internationalum po-
litiskum spurningum serliga
kendur maður, kom hann at
vera flokksins vitandi kraft í
uttanríkisspurningum og var
sum oftast formaður í teim
ymstu dansku uttanríkisnevnd-
unum.

Undir krígunum var hann eina
tíð verjuministari. Óvinir hans-
ara völdu honum neisur uppá
heiður og æru fyri hansara
stöðu undir hersetingini av Dan-
mark. Teir fingi reist sok móti
honum. Men hann varð full-
komuliga reinsaður, sum tann
heiðursmaður og góði dani og
norðbúgv hann var.

Alsing var ein ímillum fyrstu
danir, sum skilti feroysinganna
tjóðskaparstöðu. Tað er ikki
minst honum at takka fyri, at
vit fingi ein feroyskan profess-
ara við lærda skúlan í Keyp-
mannahavn.

Heitari talsmann fyri feroy-
ingar en n Alsing skulu menn
leita leingi eftir.

Nú er Alsing Andersen farin
69 ára gamal.

Vit takka honum hjartaliga
og vilja minnst hann sum ein
av okkara bestu vinum, sum
ein maður við stórum og reinum
hugsjónum, sum ein stóran
humanist.

Vinn.

Eitt satt bragd

FØROYINGUR BJARGAR NEYTUM UNÐAN ELDSBRUNA Í
ISLANDI

Ungur Føroyingur, Tórgrím
Toftum, bjargaði 6 kúm nú um
dagin, tá eldur kom í eina hoy-
læðu nærindis Reykjavík.

Eldurin breiddi seg til fjósið,
har neytini stóðu innibundin.
Fjósið fyllti við royki, og var
roknað ógjörligt at bjarga neyt-
unum.

Ein av teimum, sum nøyrdi

at slökkja, var Tórgrímur, hann
fór inn í fjósið, har hann fekk
dynnar millum hoylæðuna og
fjósið afturletrnar, og eydnaðist
tað honum síðan at loysa kýr-
nar og fáa tær út.

Úr Islandi verður sagt, at
tað var bert at takka skjótleika
Tórgríms, at kýrnar vórðu
bjargaðar.